

- priimti sprendimą iš esmės ir atmesti ieškinį kaip nepagrįstą;
- priteisti iš ieškovės pagrindinėje byloje bylinėjimosi išlaidas apeliacinėje instancijoje ir pirmojoje instancijoje byloje T-196/02.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą manydamas, kad nustatant faktinį pagalbos gavėją negalima pasinaudoti galimybe priimti sprendimą remiantis turima informacija. Faktinio gavėjo nustatymas paprastai yra Komisijos sprendimų, kuriais nurodoma grąžinti neteisėtą pagalbą, sudėtinė dalis. Nustatymas yra būtinas siekiant užtikrinti veiksmingą neteisėtos pagalbos grąžinimą. Todėl galimybės nustatyti pagalbos gavėją remiantis turima informacija atmetimas yra nesuderinamas su Reglamento (EB) Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalimi.

Antra, Pirmosios instancijos teismas neteisingai nusprendė, kad Komisijos sprendimas priimtas remiantis paprasta prielaida, kuri neatitinka remiantis turima informacija priimamam sprendimui keliamų reikalavimų. Viena vertus, priimant sprendimą remiantis turima informacija nėra būtinas absoliutus tikrumas. Kita vertus, Komisijos sprendimas rėmėsi SKL-M bankroto administratoriaus perduota informacija, susijusia su praktinės patirties vystymu. Todėl Komisija turėjo pakankamai informacijos, leidusios jai padaryti išvadą, kad praktinės patirties perdavimas MTU suteikė šiai įmonei naudos.

2007 m. lapkričio 23 d. *Korkein hallinto-oikeus* (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A

(Byla C-523/07)

(2008/C 22/63)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Korkein hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: A

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamento (EB) Nr. 1347/2000 (Briuselio IIa reglamentas) taikytinas viso tokio sprendimo, kuris nagrinėjamas šiuo atveju, vykdymui, jeigu šis sprendimas priimtas kaip vienintelė nutartis dėl vaiko paėmimo priežiūrai nedelsiant ir jo apgyvendinimo ne jo paties šeimoje, užtikrinant vaiko apsaugą pagal viešąją teisę,
- b) ar vis dėlto reglamentas, atsižvelgiant į jo 1 straipsnio 2 dalies d punktą, taikytinas tik tai nutarties daliai, kuri skirta apgyvendinimui ne savoje šeimoje?
2. Kaip Bendrijos teisės požiūriu turi būti aiškinama reglamento 8 straipsnio 1 dalies ir su ja susijusios 13 straipsnio 1 dalies sąvoka „nuolatinė gyvenamoji vieta“, visų pirma tuo atveju, kai pastovi vaiko gyvenamoji vieta yra vienoje valstybėje narėje, tačiau jis vieši kitoje valstybėje narėje ir ten keliauja iš vienos vietos į kitą?
3. a) Jeigu darytina prielaida, kad vaikas neturi nuolatinės gyvenamosios vietos pastarojoje valstybėje narėje, kokiomis sąlygomis šioje valstybėje narėje vis dėlto gali būti imtasi skubios apsauginės priemonės (paėmimo priežiūrai) pagal reglamento 20 straipsnio 1 dalį?
- b) Ar apsauginės priemonės pagal reglamento 20 straipsnio 1 dalį yra tik tokios priemonės, kurios gali būti paskirtos pagal nacionalinę teisę, ir ar nacionalinės teisės nuostatos dėl šių priemonių yra privalomos taikant šį straipsnį?
- c) Ar, paskyrus apsauginę priemonę, byla turi būti *ex officio* perduota kompetentingos valstybės narės teismui?
4. Jeigu valstybės narės teismas apskritai neturi jurisdikcijos, ar tuomet skundas turi būti atmetas kaip nepriimtinas, ar vis dėlto byla turi būti perduota kitos valstybės narės teismui?

⁽¹⁾ OL L 338, p. 1.